,अपवाहितः Dk. 47,59. -3 To reduce to powder, pulverize. -4 To cause to carry the yoke; गामिव नासिकां विद्वाप-वाहयति Mk. 8.

अपवाहः, -हनम् 1 Taking or carrying away, removal; Dk. 41; स्वराष्ट्रं वासयेद्राजा परदेशापवाहनात् H. 3. v. 1. bearing away men from other countries; See अभिष्यन्द. -2 Deduction, subtraction (as of fractions). -3 N. of a metre.

अपनोह a. One who carries away or removes; कश्चि-च्छक्रापातमूढोऽपनोद्धर्लञ्चा भूयश्चेतनामाहनाय र्दा. 18. 64.

अपोढ p. p. Carried away, removed &c. See अपवह. अपवास: [अपस्त्र नास:] Ved. 1 Disappearance, vanishing, retreat; Av. 3. 7. 7. -2 N. of a plant.

अपविक्षत a. Uninjured, unhurt, unviolated.

अपविम a. Unobstructed, uninterrupted; शतं कत्नामप-विम्नमाप सः R. 3. 38.

अपविद्ध &c. See under अपन्यध्.

अपविद्या Ignorance, spiritual ignorance, Māyā or illusion (अविद्या); तत्त्वस्य संवित्तिरिवापविद्याम् Ki. 16. 32.

अपविष a. Free from poison. –षा A sort of grass with aromatic roots; Kyllingia Monocephala.

अपनीण a. Having no lute, or having a bad lute. -णा A bad lute.

अपन् 5 U. To open, uncover, disclose, exhibit. — Caus. or 10 P. To cover, wrap, envelop, screen, conceal; बाहुबन्धनापनारितपयोधरोद्गमाम् Māl. 7 covered, or concealed; विटपेनापनारितशरीरा भूत्वा Ratn. 1.

अपचरकः, -का [व-संज्ञायां दुन्] 1 An inner apartment; the lying in chamber. -2 An air-hole, aperture; ततश्चेक-सादपवरकात् Mu. 1.

अपवरणम् 1 Covering, screening. -2 A garment, cloth.

अपवारकः 1 Covering &c. -2 An enclosed or screened place (जननिका); के प्रवित्य एकान्ते तिष्ठ Mk. 8.

अपवारणम् Covering, concealment, disappearance. ... छादने त्वपवारणम् ।

अपवारित p. p. Covered, concealed; od प्रवहणं तिष्ठति Mk. 6 covered; vanished, disappeared; -तम्, -अपवारित-कम् Concealed or secret manner. -तम्, अपवारितकन, अपवार्थ ind. Frequently occurring in dramas in the sense of 'apart', 'aside to another' (opp. प्रकाशम्); it is speaking in such a way that only the person addressed may hear it; तद्भवेदपवारितम्। रहस्यं तु यदन्यस्य परावश्य प्रकाश्यते। त्रिपताककरेणान्यमपवार्यान्तरा कथाम् S. D. 6.

अपवृतिः f. Opening.

अपवृज् 7 A. 1 To avert, destroy, dissipate; तमः, रात्रुम् &c. -2 To tear off, pull out, take out. -3 To conclude, finish, absolve, -Caus, 1 To leave, quit, abandon,

avoid; दूरापवार्जितच्छत्रे: शिरोभिः R. 17.79 keeping the umbrellas at a (great) distance; त्वयात्महस्तेन मही मदच्युता मतज्ञजेन स्वीग्वापवर्जिता Ki. 1. 29 abandoned, left, lost. -2 To let go, drop down, throw, pour; सुमनसो दिव्याः खेचरेपवर्जिताः Bhāg.; करयुग्मपद्ममुकुलापवर्जितैः Si. 13.37. -3 To abandon, release, discharge, pay off (as debt &c.); absolve oneself from, fulfil, make good (as a promise). -4 To sever, separate, cut off; मल्लापवर्जितेस्तेषां शिरोभिः (महीं तस्तार) R. 4.63, Ki. 17.58 severed or cut off by arrows; इमान्यमूनीत्यपवर्जिते शनैः Ki. 8.20 plucked. -5 To overturn; empty; घटेऽपवर्जिते Y. 3.300. -6 To honour, respect, esteem. -7 To give, bestow, grant, present; अपवर्जितं केशाःजातम् Dk. 36; दक्षिणामपवर्ज्य Mb.; अपवर्जितौ वरी Rām.

अपवर्गः 1 Completion, end, fufilment or accomplishment of an action; अपवर्गे तृतीया P. II. 3.6; III. 4.60; (अपवर्गः = कियाप्राप्तिः or समाप्तिः Sk.) तेषां चैवापवर्गाय मार्ग पर्यामि नाण्डज Mb. 5.113.17. कियापवर्गेष्वनुजीविसात्कताः Ki. 1.14; अपवर्गे तृतीयिति भणतः पाणिनेरिष N. 17.68; Ki. 16.49; पञ्च coming to an end in 5 days. -2 An exception, special rule; अभिव्याप्यापकर्षणमपवर्गः Suśr. -3 Absolution, final beatitude; अपवर्गमहोदयार्थयोभुवमंशाविव धर्मयोगितौ R. 8.16; ज्ञानेन चापवर्गः Sāṅkhya K. 44. -4 A gift, donation. -6 Abandonment. आत्मदोषापवर्गेण तद्याच्या जनमोहिनी Bhāg. 10.23.46.; -6 Throwing, discharge (as of arrows); मुष्टेरसंभेद इवापवर्गे Ki. 16.20. -7 Cessation, end; कियाणामर्थशेषत्वात् प्रत्यक्षतस्तिवृत्त्या अपवर्गः स्यात्। Ms. 11.1.27.

अपवर्जनम् 1 Leaving, abandonment; making good, fulfilling (a promise); discharging (debt &c.).
-2 A gift or donation; spending. -3 Final beatitude, salvation.

अपवर्जित p. p. Left, abandoned; fulfilled; see above; oft. in comp. in the sense of 'free from', 'being without', 'destitute of', or with instr.; षड्भिरपवर्जिता-शीतिः Bri. S. 53. 7; 80 minus 6, अपवर्जितिबन्छवे शुचौ Ki. 2. 26.

अपवृक्त p. p. Finished, ended.

अपवृक्तिः f. Fulfilment, accomplishment, completion.

अपवृत् 1 A. To turn back, turn away, depart; तस्मादपावर्तत दूरकृष्टा R. 6.58; तस्मादपावर्तत कुण्डिनेश: 7.33. -Caus. 1 To turn back or away, turn aside, bend; व्यपोढपार्श्वरपावर्तितित्रकाः Ki.4.15; आसक्तिर्विगपवर्तितदृष्टि वक्त्रम् (बहन्ती) Mal. 1.40. -2 (Math.) To divide (as by a common measure) without remainder; समेन केनाप्यपवर्त्वहारमाज्यो मजेद्वा सित संभवे तु Līlē. -3 To reduce to a common measure.

अपवर्तः 1 Taking away, removing. -2 (Math.) The (common) divisor which is applied to both or either of the quantities of an equation. -3 Reduction to a common measure,